

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de
soluționare a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

Decizia nr. 270 / 2011

privind soluționarea contestației depuse de SC .X. SA, înregistrată la
Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor sub nr. 908701/14.09.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr..X./07.09.2010 înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. X/07.09.2010 asupra contestației depuse de SC .X. SA, cu sediul în .X., str. X nr. X.

Societatea contestă suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă drepturi vamale și suma de .X. lei reprezintă accesorii aferente, stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./02.08.2010 emisă în baza procesului verbal nr. .X./02.08.2010 încheiate de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

În raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației, respectiv 04.08.2010, așa cum rezultă din confirmarea de primire a acesteia aflată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în data de 03.09.2010, conform stampilei aplicată de serviciul Registratura pe originalul contestației.

Constatănd că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art.207 și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, iar la data depunerii contestației societatea era mare contribuabil regăsimându-se în anexa 1 la poziția nr. X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2400/2009 pentru modificarea și completarea

Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili și pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a marilor contribuabili, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este legal investita sa se pronunte asupra contestației formulate de SC .X. SA.

I. Prin contestatia formulata societatea arata ca a introdus in tara in regim de admitere temporara, cu declaratiile vamale de admitere temporara nr. .X./31.08.2005 si nr. X/05.09.2005, prajini de foraj si masini de foraj, in baza contractului de leasing financiar nr. .X./05.08.2005 incheiat cu societatea .X. AG din Germania.

Societatea arata ca organele vamale au incheiat din oficiu regimul de admitere temporara conform art. 95 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art. 155 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pe motiv ca marfurile nu au primit un alt regim vamal in termenul aprobat.

Societatea invedereaza ca actul de control este nelegal fiind incalcate prevederile art. 23-30, art. 36 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 in sensul ca in cuprinsul procesului verbal nu se specifica perioada controlata , inceperea controlului nu este consemnata in registrul unic de control, verificarile in baza de date a autoritatii vamale nu reprezinta o etapa a unui control ci o etapa premergatoare controlului.

Societatea arata ca i-a fost incalcat dreptul la aparare prevazut de art. 107 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 iar pentru stabilirea datoriei vamale era necesar a se verifica daca neincheierea operatiunilor vamale a fost cauzata de societatea de leasing/furnizor, conform dispozitiilor art. 27 alin 3 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997.

Societatea invedereaza ca procesul verbal este nelegal intrucat in cuprinsul acestuia nu s-a precizat modalitatea de contestare, termenul si organul la care se depune contestatia conform art. 43 alin 2 lit I si art. 205 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Societatea arata ca la intocmirea procesului verbal nu s-au respectat prevederile legale aplicabile existand o neconcordanta evidenta in concluziile procesului verbal, respectiv incheierea operatiunilor vamale in baza art. 95 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art. 155 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 si de asemenea invocarea prevederilor art. 164 din Legea nr. 86/2006 ca temei legal pentru incheierea acelorasi operatiuni.

De asemenea, societatea precizeaza ca singurul temei legal aplicabil in ceea ce priveste datoria vamala este art. 27 alin 4 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997.

De asemenea societatea arata ca atat procesul verbal cat si decizia pentru regularizarea situatiei nu sunt motivate in drept corespunzator prin specificarea articolului si alineatului avut in vedere, nu au fost anexate copii ale documentelor ce au stat la baza constatarilor din actul de control, articolele cu referire la posibilitatea de contestare a titlului de creanta nu sunt precizate in mod corect.

Societatea arata ca potrivit art. 43 alin 2 lit.e si lit. f din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala procesul verbal trebuiau sa contina motivele de fapt si de drept, constatari bazate pe date si documente expuse clar si precis si actele normative incalcate.

De asemenea, societatea invedereaza ca in anexele la decizia pentru regularizarea situatiei exista o serie de inadvertente, in sensul ca valoarea in vama aferenta marfurilor din DVOT nr. .X./31.08.2005 mentionata in anexa 1 este de .X. lei iar in anexa 2 aceasta este de .X. lei, iar pentru marfurile din DVOT nr. .X./05.09.2005 valoarea in vama mentionata in anexa 1 este de .X. lei iar in anexa 2 este de .X. lei.

Societatea arata ca baza impozabila pentru TVA aferenta marfurilor din DVOT nr. .X./31.08.2005 este .X. lei si nu .X. lei asa cum au mentionat organele vamale, fapt ce influenteaza calculul drepturilor vamale si majorarile aferente.

Societatea solicita desfiintarea deciziei pentru regularizarea situatiei nr. .X./02.08.2010.

II. Prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. .X./02.08.2010 emisa in baza procesului verbal nr. .X./02.08.2010, reprezentantii Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au verificat declaratiile vamale pentru operatiuni temporare nr. .X./31.08.2005 si nr. .X./05.09.2005, cu care societatea a introdus in tara in regim de admitere temporara, in baza art. 27 alin 1 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prajini de foraj si masini de foraj, in baza contractului de leasing financiar nr. .X./05.08.2005 incheiat cu societatea .X. AG din Germania.

Organele vamale arata ca termenul stabilit prin autorizatia de admitere temporara nr..X./30.08.2005, pentru incheierea operatiunilor vamale suspensive a fost data de 05.08.2007.

Organele vamale au constatat ca operatiunile vamale suspensive, deschise prin depunerea declaratiilor vamale pentru operatiuni temporare nr. .X./31.08.2005 si nr. .X./05.09.2005, nu au fost incheiate in termenul acordat drept pentru care in conformitate cu

prevederile art. 95 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art. 155 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, art. 164, art. 226 alin 3, art. 284 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, au incheiat din oficiu operatiunile temporare si au stabilit in sarcina societatii drepturi vamale in suma de .X. lei si accesorii in suma de .X. lei.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

1. Referitor la exceptia nulitatii actului administrativ atacat **cauza supusa solutiunii este daca deficientele aratate de contestator privind desfasurarea controlului vamal sunt de natura sa atraga nulitatea actului atacat.**

In fapt, Decizia pentru regularizarea situatiei nr. .X./02.08.2010 a fost emisa ca urmare a controlului ulterior al operatiunilor temporare avand ca declarant pe SC .X. SA, derulate prin depunerea la Biroul vamal .X. a declaratiilor vamale pentru operatiuni temporare nr. .X./31.08.2005 si nr. .X./05.09.2005.

Verificarea s-a efectuat pe baza documentelor aflate la dispozitia autoritatii vamale.

Societatea considera ca actul de control este nelegal fiind invocate prevederile art. 23-30, art. 36 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 in sensul ca in cuprinsul procesului verbal nu se specifica perioada controlata, inceperea controlului nu este consemnata in registrul unic de control, verificarile in baza de date a autoritatii vamale nu reprezinta o etapa a unui control ci o etapa premergatoare controlului.

Societatea arata ca i-a fost incalcat dreptul la aparare prevazut de art. 107 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, intrucat pentru stabilirea datoriei vamale era necesar a se verifica daca neincheierea operatiunilor vamale a fost cauzata de societatea de leasing/furnizor, conform dispozitiilor art. 27 alin 3 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, procesul verbal trebuiau sa contina motivele de fapt si de drept, constatari bazate pe date si documente expuse clar si precis si actele normative incalcate, modalitatea de contestare, termenul si organul la care se depune

contestatia conform art. 43 si art. 205 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea societatea arata ca atat procesul verbal cat si decizia pentru regularizarea situatiei nu sunt motivate in drept corespunzator prin specificarea articolului si alineatului avut in vedere, nu au fost anexate copii ale documentelor ce au stat la baza constatarilor din actul de control, articolele cu referire la posibilitatea de contestare a titlului de creanta nu sunt precizate in mod corect.

In drept, art.288, penultimul paragraf, din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

“Prezenta lege asigură aplicarea Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 302/1992.”

Astfel, prevederile Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, se aplica in paralel cu prevederile legislatiei europene, respectiv Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

De asemenea, se retine ca art. 4 pct. 23 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, stipuleaza:

„Dispoziții în vigoare” reprezintă dispozițiile comunitare sau dispozițiile naționale.

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca actul normativ in baza caruia se realizeaza supravegherea și controlul vamal ulterior este Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar si Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 7521/2006, emis in baza art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data controlului.

Referitor la sustinerea societatii ca actul de control este nelegal fiind incalcate prevederile art. 23-30, art. 36 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 in sensul ca in cuprinsul procesului verbal nu se specifica perioada controlata , inceperea controlului nu este consemnata in registrul unic de control, verificarile in baza de date a autoritatii vamale nu reprezinta o etapa a unui control ci o etapa premergatoare controlului, se retine ca in cuprinsul actului de control s-a

precizat ca verificarea s-a efectuat pe baza documentelor aflate la dispozitia autoritatii vamale, au fost identificate declaratiile vamale supuse verificarii, indicandu-se in mod expres numarul de inregistrare al acestora si data, iar in pagina 1 paragraful 2 a Procesului verbal care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situatiei este indicata in mod generic si perioada controlata, 24.01-24.09.2005.

De asemenea se retine ca art.63 alin 8 din Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior prevede:

“(8) În situațiile în care controlul nu se efectuează la sediul sau la domiciliul persoanei, când reverificarea declarațiilor se efectuează pe bază de documente aflate la dispoziția autorității vamale sau primite de la alte autorități ori persoane, potrivit dispozițiilor legale, precum și atunci când se refuză semnarea procesului-verbal de control, acesta se semnează înainte de comunicare numai de echipa de control. În aceste cazuri, procesul-verbal de control poate fi adus la cunoștința și, respectiv, comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată, odată cu Decizia pentru regularizarea situației, prevăzută la art. 78”.

Referitor la invocarea de catre societate a prevederilor art. 43 si art. 107 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se retine ca aceste prevederi sunt aplicabile in cazul inspectiei fiscale instrumentate de organe de inspectie fiscala, or, in speta de fata, ne aflam in situatia unui control vamal ulterior instrumentat de organe vamale, drept pentru care actul normativ in baza caruia se realizeaza supravegherea și controlul vamal ulterior este Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 7521/2006, emis in baza art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data controlului si Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

Referitor la sustinerea societatii ca articolele cu referire la posibilitatea de contestare a titlului de creanta nu sunt precizate in mod corect, aceasta este lipsita de interes in solutionarea prezentei cauze in conditiile in care contestatia a fost depusa in termen legal la organul emitent al actului atacat care a inaintat-o spre competenta solutionare la Agentia Nationala de Administrare Fiscala-Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor.

Pentru considerentele expuse, in baza art. 216 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 12.1 lit. A din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, excepția nulității actului administrativ atacat urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar contestația va fi analizată pe fond.

2. Referitor la suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta taxe vamale si comision vamal si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente, ***cauza supusa solutionarii este daca regimul vamal de admitere temporara pentru o serie de bunuri introduse in tara in baza unui contract de leasing incheiat cu finantator extern mai poate fi mentinut in conditiile in care operatiunea temporara nu a fost incheiata in termenul aprobat.***

In fapt, societatea a introdus in tara in regim vamal de admitere temporara, cu exonerarea totala de la plata obligatiilor vamale , o serie de marfuri, in baza contractului de leasing financiar nr. .X./05.08.2005 incheiat cu societatea .X. AG din Germania.

Marfurile, in regim de admitere temporara au facut obiectul declaratiilor vamale pentru operatiuni temporare nr. .X./31.08.2005 si nr. .X./05.09.2005 si au avut ca termen de incheiere a operatiunilor, conform, autorizatiei de admitere temporara nr..X./30.08.2005, data de 05.08.2007.

Operatiunile temporare nu a fost incheiate de societate in termenul aprobat, astfel ca organele vamale au incheiat din oficiu regimul suspensiv , obligatiile vamale fiind calculate de acestea prin raportare la valoarea de intrare a bunului.

Pin contestatia formulata, pe fondul cauzei, societatea nu aduce argumente care sa combata constatările organelor de control si nu anexeaza documente din care sa rezulte incheierea operatiunilor temporare in termenul aprobat sau dovezi din care sa rezulte ca a solicitat autoritatii vamale prelungirea acestui termen.

In drept, art. 27 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data introducerii in tara a marfurilor, prevede:

(1) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.

[...]

(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing, dar nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

Pentru a putea beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale, utilizatorul avea obligația de a respecta prevederile legislației speciale în materia contractelor de leasing, ținând de esența acordării regimului special.

Din analiza modului de derulare și încheiere a operațiunilor temporare derulate sub acoperirea contractelor de leasing se constată că societatea nu a încheiat operațiunile temporare în termenul aprobat.

Pentru a analiza influențele acestui fapt asupra derulării contractului de leasing se rețin câteva din caracteristicile acestui tip de contract desprinse din doctrina în materie.

Leasingul este un contract *comutativ*, întrucât existența și întinderea prestațiilor la care părțile s-au obligat nu depind de hazard, fiind strict stipulate prin lege și prin convenția părților.

Contractul de leasing este un contract *numit* (tipic), întrucât în prezent este expres reglementat de legislația în vigoare în țara noastră, ceea ce înseamnă că unui asemenea contract i se vor aplica regulile prevăzute de O.G. nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar în subsidiar, regulile comune în materie de contracte.

Astfel potrivit reglementărilor legale, marfurile introduse în țară în baza unor contracte de leasing, beneficiază de regimul vamal de admitere temporară pe toată perioada contractului de leasing, care nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

Pentru a beneficia de prevederile acestui regim special, plata obligațiilor vamale prin raportare la valoarea reziduală prevăzută în contract, societatea trebuia să acorde o nouă destinație vamală acestor marfuri, în termenul aprobat de autoritatea vamală.

Încheierea operațiunilor temporare în afara acestui termen duce la pierderea beneficiului acordat de legea specială, în speță fiind

aplicabile prevederile comune cu privire la punerea in libera circulatie a marfurilor, intrucat dupa expirarea termenului acordat pentru incheierea regimului vamal suspensiv nu ne mai aflam in situatia unui contract de leasing valabil, ceea ce face imposibila mentinerea regimului de admitere temporara.

Avand in vedere ca operatiunea temporara nu a fost incheiata de societate in termenul aprobat, in mod legal organele vamale au incheiat din oficiu regimul suspensiv si au calculat obligatiile vamale prin raportare la valoarea de intrare a bunului, in sarcina societatii luand nastere o datorie vamala in conformitate cu prevederile art. 226 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data controlului:

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.

[...]

(3) Datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită.

Referitor la sustinerea societatii ca in anexele la Decizia pentru regularizarea situatiei exista o serie de inadvertente, in sensul ca valoarea in vama aferenta marfurilor din DVOT nr. .X./31.08.2005 mentionata in anexa 1 este de .X. lei iar in anexa 2 aceasta este de .X. lei, iar pentru marfurile din DVOT nr. .X./05.09.2005 valoarea in vama mentionata in anexa 1 la decizia pentru regularizarea situatiei nr..X./02.08.2010 este de .X. lei iar in anexa 2 la decizia pentru regularizarea situatiei nr..X./02.08.2010 este de .X. lei se retine ca in anexa 2 la decizia pentru regularizarea situatiei nr..X./02.08.2010, sumele reprezentand valoarea in vama au fost preluate de organul vamal in mod gresit insa acest fapt nu a avut influenta asupra drepturilor vamale si accesoriilor aferente calculate prin titlul de creanta, respectiv prin decizia pentru regularizarea situatiei, acestea fiind calculate prin raportare la valorile mentionate in declaratiile vamale depuse de societate.

Referitor la sustinerea societatii ca la intocmirea procesului verbal nu s-au respectat prevederile legale aplicabile existand o

neconcordanta evidenta in concluziile procesului verbal, respectiv incheierea operatiunilor vamale in baza art. 95 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art. 155 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 si de asemenea invocarea prevederilor art. 164, art. 226 si art 284 din Legea nr. 86/2006 ca temei legal pentru incheierea acelorasi operatiuni acesta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat organele vamale au procedat in mod legal la incheierea din oficiu a operatiunilor vamale suspensive in baza Legii 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, art. 284 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei care prevede:

Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări.

De asemenea se retine ca, in speta, datoria vamala ia nastere in conformitate cu prevederile legale in vigoare la data controlului, respectiv Legea nr. 86/2006.

Avand in vedere cele retinute, in baza art. 216 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 12.1 lit. A din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se va respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de .X. lei reprezentand taxe vamale si comision vamal.

In ceea ce priveste accesoriile aferente in suma de .X. lei stabilite prin decizia pentru regularizarea situației de la nr. .X./02.08.2010 incheiata de reprezentantii Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale .X., acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de .X. lei reprezentand taxe vamale si comision vamal, aceasta datoreaza si accesoriile aferente in suma de .X. lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

3. Referitor la suma totala de X lei din care suma de X lei reprezinta TVA si suma de X lei reprezinta accesorii aferente, **Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în baza de impozitare a TVA aferenta marfurilor introduse in tara in anul 2005, societatea avea obligația să cuprindă și**

contravaloarea serviciilor de incarcare descarcare marfa in portul .X., respectiv a transportului mărfurilor de la .X. la .X..

În fapt, societatea a introdus in tara in regim vamal de admitere temporara, cu exonerarea totala de la plata obligatiilor vamale, cu declaratiile vamale pentru operatiuni temporare nr. .X./31.08.2005 si nr. .X./05.09.2005 o serie de marfuri, avand ca termen de incheiere a operatiunilor, data de 05.08.2007.

Avand in vedere ca operatiunile temporare nu au fost incheiate de societate in termenul aprobat, organele vamale au incheiat din oficiu regimul suspensiv, obligatiile vamale fiind calculate de acestea prin raportare la valoarea de intrare a bunului.

La calculul TVA in suma de organele vamale au inclus in baza de impozitare suma de de X lei reprezentand contravaloare servicii incarcare/descarcare de la nava si transport auto import pe ruta .X.-.X.-.X. contravaloare, conform facturii nr. X/26.08.2005 emisa de SC X SRL pentru SC .X. SA.

Prin contestatia formulata societatea arata ca baza impozabila pentru TVA aferenta marfurilor din DVOT nr. .X./31.08.2005 este in quantum de .X. lei si nu de .X. lei asa cum au mentionat organele vamale.

În drept, art.139 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România”.

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus invocate, în baza de impozitare a TVA pentru importul de bunuri se include contravaloarea

cheltuielilor accesorii, precum cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin.(1).

Având în vedere că în valoarea în vamă nu se cuprinde potrivit reglementărilor mai sus enunțate contavaloarea transportului pe parcurs intern, după primul loc de destinație al mărfurilor în România, precum și faptul că prestatorul serviciilor este persoana juridică română și a emis către contestator factura în care a înscris TVA, astfel cum reiese din copia înscrisului depusă la dosar, în cauză se va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”

coroborat cu prevederile pct.11.7 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“11.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente. ”

motiv pentru care urmează să se desființeze Decizia pentru regularizarea situației nr..X./02.08.2010 emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., pentru suma totală de X lei din care suma de X lei reprezintă TVA și suma de X lei reprezintă accesorii aferente, cu consecința reverificării operațiunilor vamale.

La reanalizarea cauzei, organele vamale vor avea în vedere regulile de stabilire a valorii în vamă, prevăzute în acordul general pentru tarife vamale și comerț, în funcție de care se stabilește baza de calcul a TVA astfel cum precizează dispozițiile normative în materie.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul prezentei decizii și în baza prevederilor legale invocate, precum și temeiul art.216 alin. (1) și alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiată a contestației formulată de SC .X. SA, pentru suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă taxe vamale și comision vamal și suma de .X. lei reprezintă accesorii aferente.

2.Desființarea Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./02.08.2010 emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., pentru suma totală de X lei din care suma de X lei reprezintă TVA și suma de X lei reprezintă accesorii aferente, urmând ca organele de control vamal să procedeze la reanalizarea cauzei în conformitate cu dispozițiile normative incidente în materie și cu cele precizate în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X

X